

Нѣколко разны опрѣдленія, дополненія, обстоятельства въ просто прѣдложеніе не ся отдѣляютъ съ запяты.

2. Византійскы-тѣ писатели хвалятъ Кракраж, Българскыя началникъ въ Перникъ. Не было возможно да ся вземе тая крѣпость съ силж, а Кракра былъ неподкупенъ.

1-о прѣдложеніе: Византійскы-тѣ писатели хвалятъ Кракраж, Българскыя началникъ въ Перникъ. Подл.: Византійскы-тѣ писатели — 3 л.; сказ.: *хвалятъ Кракраж, Българскыя началникъ въ Перникъ*, наст. вр. 3 л. — *Кракраж*, ся относи на сказ.: *хвалятъ*, на в.: *кого хвалятъ?* и состава право доп. — *Българскыя началникъ въ Перникъ* ся относи на думж: *Кракраж*, на в.: *кой Кракраж*, и состава приложеніе, отдѣля ся отъ нежъ съ запятаж, зачото стои подиръ думж-тж, на коьто ся относи.—

2-о прѣдложеніе: *не было возможно да ся вземе тая крѣпость*, безлично, изяв. накл. пр. вр. 3 л.

3-о прѣдложеніе: *а Кракра былъ неподкупенъ*. Подл.: *Кракра*, 3 л.; сказ.: *былъ неподкупенъ*—изяв. накл. пр. вр. 3 л.—прѣдложеніе просто

3. Напишите нѣколко просты, составны и слитны прѣдложенія: а) за хартиж, за перо, карандашъ и за другы вамъ знаемы прѣдметы; б) изъ географіж-тж, священж-тж и българскж исторіж; с) за себе си. Поставете, гдѣто трѣбѣ, запяты.

§ 40.

За вводно-то прѣдложеніе.

Днесъ, мысльж, ще бжде хубаво время-то.—Прѣдложеніе: *мысльж*, не ся относи на никож думж, а относися на говоряще-то лице и показва, че не истинж ще бжде днесъ хубаво время-то, а че само тжй мысли говорящій, сир. показва образъ мысли.

Българе-тж — казува Никифоръ—първоначално живѣяли въ Буджака между Днѣстръ и Дунавъ.—Прѣдложеніе: *казува Никифоръ*, не ся относи на никож думж, а относися на говоряще-то лице и показва откъдѣ знаемъ, че Българе-тж първоначално живѣяли въ Буджака.